

ACHTERGELATEN WORDEN

Zorg dragen voor hen die anders achtergelaten worden

“Harry R. Truman (30 oktober 1896-18 mei 1980) was een inwoner van de Amerikaanse staat Washington, die in de buurt van Mount St. Helens woonde. Hij was de eigenaar en conciërge van Mount St. Helens Lodge aan Spirit Lake aan de voet van de berg, en hij werd beroemd als een volksheld in de maanden voorafgaand aan de uitbarsting van de vulkaan in 1980, nadat hij weigerde zijn huis te verlaten ondanks evacuatiebevelen.

“...Truman werd een kleine beroemdheid, tijdens de twee maanden van vulkanische activiteit voorafgaand aan de uitbarsting van Mount St. Helens in 1980, toen hij interviews gaf aan journalisten en uiting gaf aan zijn mening dat het gevaar overdreven was. 'Ik heb geen idee of hij zal uitbarsten' zei hij, 'maar ik geloof het niet dat het zover komt dat ik ga inpakken'. Truman toonde weinig bezorgdheid over de vulkaan en zijn eigen situatie: 'Als de berg gaat, ga ik mee. Dit gebied is zwaar bebost, Spirit Lake ligt tussen mij en de berg in, de berg anderhalve kilometer verderop, en de berg zal me geen pijn doen'.

"... Truman vertelde verslaggevers dat hij uit zijn bed was geslagen door aardbevingen die voorlopers waren, dus reageerde hij door zijn matras naar de kelder te verplaatsen ... Als resultaat van zijn uitdagende commentaar werd Truman een soort volksheld en was hij het onderwerp van vele liedjes en gedichten van kinderen.

“... Naarmate de kans op een uitbarsting toenam, probeerden overheidsfunctionarissen het gebied te evacueren, met uitzondering van enkele wetenschappers en veiligheidsfunctionarissen. Op 17 mei probeerden ze nog een laatste keer Truman te overtuigen om te vertrekken, maar het mocht niet baten. De volgende ochtend barstte de vulkaan uit en stortte de hele noordelijke flank in. Truman was alleen in zijn lodge met zijn 16 katten, en wordt verondersteld te zijn gestorven tijdens de uitbarsting op 18 mei ... De grootste aardverschuiving in de geschiedenis en een pyroclastische stroom die bovenop de aardverschuiving reed, overspoelde het gebied van Spirit Lake bijna gelijktijdig, waarbij het meer, en de plaats van zijn lodge, werden begraven onder 46 m vulkanische aardverschuivingen. De autoriteiten hebben de overblijfselen van Truman nooit gevonden.

=====

Als ambassadeurs van Christus moeten we anderen waarschuwen voor een catastrofe die over deze wereld komt en waaraan ze kunnen ontsnappen voor het te laat is. Als mensen, die vandaag de dag leven, geen acht slaan op de waarschuwingen in de Schrift, zouden ze achter kunnen blijven bij de Opname en een tijd van ongekende vernietiging tegemoet gaan die met overweldigende kracht op deze wereld zal exploderen, zoals Mount St. Helens, maar dan veel, heel veel erger.

Harry Truman hoefde niet te sterven op 18 mei 1980 als hij alleen de waarschuwingen had opgevolgd. Hij was echter koppig en weigerde de waarschuwingen te geloven en dienovereenkomstig over zichzelf te heersen. Mensen hoeven tegenwoordig niet het oordeel

onder ogen te zien dat de wereld, na de Opname, overvallen zal worden als ze geen gehoor geven aan de herhaalde waarschuwingen in de Schrift. Net als Harry zijn velen echter koppig in hun ongelooft, verzinnen excuses en spotten ze zelfs. Maar het is de waarheid van Gods Woord, en "God is geen mens dat Hij zou liegen" (Num. 23:19).

De wetenschap dat de Heer op elk moment kan terugkeren voor Zijn Kerk, het lichaam van Christus, en de ongelovigen achter te laten om in de toorn van de Verdrukking te worden ondergedompeld, maakt de evangelisatie van de verlorenen altijd urgent. Het is om de kerk te motiveren om de hand uit te strekken met het evangelie van genade, zodat anderen kunnen ontsnappen aan de angstaanjagende Dag des Heren.

Kinderen van de dag:

*"1 Thess. 5:1-5: 1 Maar van de tijden en de gelegenheden, broeders! hebt gij niet van node, dat men u schrijve. 2 Want gij weet zelve zeer wel, dat de dag des Heeren alzo zal komen, gelijk een dief in den nacht. 3 Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensnood een bevruchte vrouw; en zij zullen het geenszins ontvlieden; 4 Maar gij, broeders, gij zijt **niet** in duisternis, dat u die dag als een dief zou bevangen. Gij zijt allen kinderen des lichts, en kinderen des daags; wij zijn **niet** des nachts, noch der duisternis.*

Nadat hij had geleerd over de Opname van de Kerk, het Lichaam van Christus in 1 Thess. 4:13-18, wendde Paulus zich in 1 Thess. 5:1-3 tot de verschrikkelijke gebeurtenis die erop volgt, de zevenjarige Verdrukking. Na de Opname is het volgende op Gods tijdlijn, van toekomstige gebeurtenissen, Daniëls 70ste jaarweek (Dan. 9:24-27), het oordeel van de Dag des Heren.

De Opname is niet hetzelfde als de Wederkomst. De eerste verzen van 1 Thessalonicenzen hoofdstuk 5 verwijzen naar gebeurtenissen na de Opname, niet gelijktijdig of ervoor. Onze Heer zal eerst komen om Zijn Kerk uit de wereld te halen en dan volgt het oordeel.

Paulus 'uitleg van de Opname in 1 Thess. 4:13-18 betreft ons, gelovigen in het Lichaam van Christus. Daarom wordt het voornaamwoord "wij" vier keer gebruikt in relatie tot onze hoop op de Opname.

*"1Thess. 4:14-17: 14 Want indien **wij** geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem. 15 Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat **wij**, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn. 16 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; 17 Daarna **wij**, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen **wij** altijd met den Heere wezen.*

Paulus 'uitleg van wat er in 5:1-3 gebeurt, betreft echter 'zij' en 'hun', oftewel degenen die zijn achtergelaten na de Opname.

*“1 Thess. 5:3: Want wanneer **zij** zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf **hun** overkomen, gelijk de barensood een bevruchte vrouw; en **zij** zullen het geenszins ontvlieden;*

We zijn gerustgesteld door onze apostel dat we hier NIET zullen zijn ten tijde van de periode van Verdrukking, ook niet voor enig deel ervan. We zullen worden opgenomen om bij de Heer te zijn voordat de periode van Verdrukking begint.

Als we 1 Thess. 5:2 vergelijken 1 Thess. 5:4 over een "dief in de nacht", zien we dat Paulus dit feit bekrachtigt:

2 Want gij weet zelve zeer wel, dat de dag des Heeren also zal komen, gelijk een dief in den nacht.

4 Maar gij, broeders, gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou bevangen.

De Dag des Heren zal de wereld na de Opname verrassen en zal over hen komen als "een dief in de nacht". Maar het zal het Lichaam van Christus niet als een dief inhalen, want we zullen hier niet zijn! De Kerk zal naar de hemel zijn opgenomen om vóór de Verdrukking bij de Heer te zijn.

Verder stelt Paulus "nacht" en "duisternis" tegenover "dag" en "licht" om te leren hoe we verlost zijn van de komende toorn. In de verzen 4-5 is de "nacht" en "duisternis" waar Paulus naar verwijst de profetische nacht en profetische duisternis van de Dag des Heren. Amos 5:20 leert: *“Zal dan niet des Heeren dag duisternis zijn, en geen licht? En donkerheid, zodat er geen glans aan zij? In tegenstelling tot die dag van duisternis, schreef Paulus:*

“1 Thess. 5:4-5: 4 Maar gij, broeders, gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou bevangen. 5 Gij zijt allen kinderen des lichts, en kinderen des daags; wij zijn niet des nachts, noch der duisternis.

We zijn niet in duisternis, en we zijn niet in gevaar aangaande de donkere dagen van oordeel in de Verdrukking. Wij allen in de Kerk, het Lichaam van Christus, behoren tot het licht, tot de dag, tot de hemel, tot Christus, en we zullen allemaal worden opgenomen bij de Opname voordat de duisternis, van Gods toorn in de Verdrukking, begint.

Paulus wendde zich vervolgens tot de praktische gevolgen van deze waarheid, en hoe het Lichaam van Christus zal leven in het licht bij de terugkeer van de Heer bij de Opname en de Verdrukking die erop volgt.

Stop en denk hier eens over na: we kunnen nu leven onder mensen die de Verdrukking zullen binnengaan als de Opname tijdens ons leven komt. Het Lichaam is "kinderen van het licht en kinderen van de dag", en God wil dat wij een licht voor de wereld zijn aangaande Christus en zijn evangelie van genade. God wil dat wij, door het geloof, bewust en wakker leven voor het feit dat onze Verlosser op elk moment kan komen en dat als gevolg daarvan de mensen om ons heen regelrecht de Verdrukking in kunnen gaan.

Daarom wil de Heer dat we onze dienst verrichten, geestelijk wakker en waakzaam blijven, altijd bereid om anderen van tevoren te waarschuwen voor hun veiligheid. Gods

levensreddende waarheid is de enige kans voor de ongelovige op redding uit de ultieme, definitieve hel in de poel van vuur, en uit de hel op aarde tijdens de Verdrukking.

Niet slapen

*"1Thess. 5:6-7: 6 Zo laat ons dan niet slapen, gelijk als **de anderen**, maar laat ons waken, en nuchteren zijn. 7 Want die slapen, slapen des nachts, en die dronken zijn, zijn des nachts dronken;*

"Zo laat ons dan" of: Daarom schreef Paulus, of in het licht van het feit dat we geen enkel deel van de nacht en duisternis van de Verdrukking zullen doormaken, en dat we "de kinderen van het licht en de kinderen van de dag zijn," *Zo laat ons dan niet slapen, gelijk als de anderen.* De "**anderen**" in vers 6 verwijst naar ongelovigen.

De Bijbel leert dat ongelovigen in duisternis zijn (Ef. 5:8; 2 Kor. 6:14). In hun geestelijke duisternis doen ongelovigen wat we allemaal 's nachts doen, ze slapen - de hele tijd, geestelijk gesproken. Dit is de slaap van geestelijke onverschilligheid, nalatigheid en onzorgvuldigheid. De ongelovigen hebben hun geestelijke ogen gesloten. Ze kunnen de waarheid niet zien. Ze weten niet eens dat ze in duisternis verkeren. En in de duisternis zijn ze verdwaald. Ze kunnen niet zien waar ze heen moeten gaan. Ze zijn zich niet eens bewust van de ramp die hen te wachten staat, en ze leven hun leven alsof er niet één ware levende God is, en dus geen verantwoording aan Hem zijn verschuldigd en geen oordeel van Hem verwachten.

In vers 7 van 1 Thessalonicenzen 5 maakt Paulus een eenvoudige, alledaagse opmerking: mensen slapen 's nachts en worden' s nachts dronken. Slaap en dronkenschap gaan met de nacht samen, en slaap en dronkenschap zijn illustraties van de geestelijke toestand van de verlorenen. De voor de hand liggende implicatie van Paulus is dat degenen die in geestelijke duisternis verkeren in feite de kenmerken vertonen van de letterlijke dronkenschap die 's nachts plaatsvindt.

Dronkenschap zorgt ervoor dat mensen focus missen en de controle verliezen. Ze kunnen niet helder denken of recht lopen. Ze maken slechte, onzinnige keuzes. Ze verliezen het besef van goed en kwaad. Hun zintuigen zijn afgestompt en ze zijn zich niet zo bewust van de omstandigheden en de ware realiteit om hen heen. En dronkenschap kan tot persoonlijk verval leiden. Velen struikelen en wankelen op deze manier door het leven.

In de verzen 6 en 7 maakt Paulus twee punten voor de gelovige. Ten eerste moeten we ons bewust zijn van en gevoelig zijn voor de geestelijke toestand van ongelovigen waarin ze, in duisternis, verkeren, en van hun geestelijke slaap en dronkenschap. We weten dat de enige manier waarop iemand uit de geestelijke duisternis kan worden verlost, is door "*de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus*" (2 Kor. 4:4), en alleen op Christus te vertrouwen. Het is op dat punt en vanaf dat punt dat men echt geestelijk kan zien.

Ten tweede leert Paulus ons hier dat mensen van de dag zich niet als nachtmensen moeten gedragen. Hij schreef: "*laten wij niet slapen, zoals anderen*". De impliciete reden voor deze instructie is dat mensen van de dag, of gelovigen, zich nog steeds als nachtmensen kunnen

gedragen. Het is mogelijk dat gelovigen een nachtleven in zich hebben. Het verschil tussen de gelovige en de ongelovige is echter om als dag en nacht te zijn. Dit geldt voor onze geestelijke positie van het "in Christus zijn" en voor ongelovigen zonder Christus, maar het moet ook waar zijn in ons praktisch leven.

God heeft ons geleerd dat ons gedrag moet samenvallen met onze positie in Christus. God wil dat onze "staat" naar onze positie toe beweegt. In Christus zijn we licht, behoren we tot de dag en laten we "daarom" niet slapen zoals anderen, of als niet-gelovigen die hun geestelijke ogen gesloten hebben, onverschillig staan tegenover geestelijke zaken, nalatig zijn over de eeuwigheid, en niet op de hoogte van wat er gaat komen. We moeten ons gedragen als mensen van de dag omdat we weten wat er gaat komen. We begrijpen de toorn die komt en wat hen te wachten staat die niet geloven.

De opluchting en vreugde van onze bevrijding van Gods toorn op de Dag des Heren brengt verantwoordelijkheid met zich mee. Gelovigen moeten in het licht van de waarheid leven. We zien nu geestelijk. Daarom moeten we leven als de kinderen van het licht dat we in Christus zijn, mensen om ons heen waarschuwen voor het komende oordeel en het licht en de waarheid van Gods Woord delen. God gebruikt geredde mensen om mensen te redden. Dat is onze roeping als gelovigen.

'Een agent van de staat West Virginia heeft een vrouw aangehouden omdat ze 25 kilometer over de maximumsnelheid was gegaan. Nadat hij haar een proces verbaal had gegeven, vroeg ze hem: "Geven jullie geen waarschuwingen?" "Ja, mevrouw", antwoordde hij. "Ze staan overal langs de weg". Ze zeggen: "Max. snelheid 55 Mijl per uur". "De Kerk moet Gods waarschuwbord zijn op de levensweg voor ongelovigen, hen waarschuwen voor het oordeel dat komt over degenen die het evangelie niet gehoorzamen (2 Thess. 1:8)

In Gods plannen en doeleinden is het dag, de dag van redding, maar de nacht komt eraan, de nacht van de Verdrukking. Paulus 'analogie hier is dat, omdat het dag is en nog niet de nacht van de Verdrukking, we overdag niet geestelijk in slaap zouden moeten zijn! In plaats daarvan moeten we geestelijk wakker zijn en ons bewust zijn van wat er om ons heen gebeurt. Deze wereld snelt in de richting van de nacht van Gods toorn, en we worden omringd door degenen die het gevaar lopen achtergelaten te worden en verlost moeten worden uit de duisternis van de Verdrukking.

Slaap is normaal voor nachtmensen, maar niet voor mensen van de dag. Slappend door het leven mag niet kenmerkend zijn voor gelovigen die mensen van de dag zijn, maar het kan wel. Daarom leert Paulus de Kerk dat we een vastberaden poging moeten doen om wakker te blijven. We mogen niet geestelijk ongevoelig of nalatig zijn; in plaats daarvan moeten we vol zorg zijn voor de benarde situatie van ongelovigen en hun behoefte aan de Heer.

Het is gemakkelijk om slappend door het leven te gaan. Het is net als de man die zei: "Ik kan zo goed slapen, ik zou het met gesloten ogen kunnen doen". God wil niet dat Zijn Kerk geestelijk goed kan slapen. Als gelovigen in Christus wordt ons geleerd wakker te zijn en te leven met onze geestelijke ogen open.

Dit is wat Paulus bedoelde toen hij schreef: "Wees waakzaam". "Waakzaam zijn" verwijst naar alert zijn, wakker. We moeten waken tegen luiheid, afleiding en zelfgenoegzaamheid in ons geestelijke leven. We moeten uitzien naar de terugkeer van de Heiland (voor de Opname) en naar degenen om ons heen die Christus nodig hebben.

"laat ons waken, en nuchteren zijn" (1 Thess. 5:6) staat in schril contrast met de "slaap" en "dronken" zijn van vers 7. Slaap en dronkenschap zijn twee manieren om ongevoeligheid te karakteriseren, terwijl waakzaam en nuchter zijn twee manieren zijn om gevoeligheid voor geestelijke realiteiten te karakteriseren.

In deze context verwijst *"nuchteren zijn"* naar terughoudendheid, discipline, focus, vervuld zijn van geestelijke en morele ernst, en ijverig zijn voor wat waar en juist is volgens Gods Woord. Nuchter zijn betekent niet onverschillig zijn, maar een heldere geest hebben, evenwichtig, consistent en geestelijk stabiel zijn.

Bijbelcommentator William Hendriksen (1900-1982) schreef: "De nuchtere persoon leeft diep. Zijn genoegens zijn niet primair die van de zintuigen ... maar die van de ziel. Hij is geenszins een stoïcijn. Integendeel, met een volle mate van vreugdevolle verwachting ziet hij uit naar de terugkeer van de Heer. Maar hij loopt niet weg van zijn taak! ... De aansporing van de apostel komt dus hierop neer: "Laten we niet laks en onvoorbereid zijn, maar laten we voorbereid zijn, geestelijk alert, vast in het geloof, moedig, sterk, kalm maar met blijde verwachting uitkijken naar die toekomstige dag. Laten we dit alles bovendien doen omdat we bij de dag horen en niet bij de nacht".

Doet aan: geloof, liefde en hoop

"1Thess.5:8: Maar wij, die des daags zijn, laat ons nuchteren zijn, aangedaan hebbende het borstwapen des geloofs en der liefde, en tot een helm, de hoop der zaligheid.

Merk op dat Paulus ons niet aanspoort om: "Alstublieft mensen van de dag te zijn." In plaats daarvan zegt hij tegen de kerk: "Jullie zijn mensen van de dag". Wij zijn mensen van de dag in Christus. En als mensen van vandaag moeten we nuchter zijn en het borstharnas van geloof en liefde en de helm van de hoop op redding dragen. Met andere woorden, de wapenrusting is geloof, liefde en hoop. Deze drie worden gepresenteerd als wapenrusting om ons in deze wereld te beschermen, en ook voor hoe we de wereld kunnen bereiken.

Terwijl Paulus dacht aan iemand die waakzaam en nuchter was, ging zijn geest naar iemand die het meest alert en gedisciplineerd was: een dienstdoende soldaat. In Paulus 'tijd droeg een Romeinse soldaat een beschermende wapenrusting.

De borstplaat en helm waren twee essentiële onderdelen om een Romeinse soldaat te beschermen. Dat zijn twee vitale delen van het lichaam. Natuurlijk bedekte de borstplaat alle vitale organen en de helm bedekte het hoofd.

Een Romeinse borstplaat bedekte een soldaat van zijn nek tot zijn middel en kon gemaakt zijn van maliënkolder, zware stof, koper, ijzer of leer. Het zou kunnen worden vergeleken met een

kogelvrij vest. We zouden de Romeinse helm kunnen vergelijken met zoiets als een motorhelm die kan beschermen tegen verpletterende slagen op de schedel.

Paulus schreef dat het geestelijke borstharnas van de gelovige bestaat uit geloof en liefde, en de helm uit de hoop op redding. Het is het borstharnas van geloof jegens God en het borstharnas van Gods liefde door ons jegens anderen.

Als we deze wapenrustingen in hun context beschouwen, is het borstharnas van het geloof het geloof in de altijd op handen zijnde Opname vóór de Verdrukking en het oordeel van de Dag des Heren die erop volgt. We geloven en weten dat deze waar zijn, omdat God zegt dat ze waar zijn. Het is geloof dat resulteert in actie van onze kant.

In de context is het borstharnas van liefde voor anderen; niet willen dat ze het oordeel ondergaan dat in de Verdrukking komt; willen dat ze de glorieuze hoop van de Opname hebben zoals wij. Het is liefde die resulteert in actie van onze kant. Als we een borstharnas van geloof en liefde dragen, zullen we alert en standvastig voor de Heer leven, en te allen tijde gereed staan als kinderen van het licht in Hem. Door geloof in God en liefde voor anderen, rust God ons toe om als kinderen van het licht te leven en "niet te slapen, zoals anderen". Dit pantser stelt ons in staat om als kinderen van de dag te allen tijde paraat te staan.

"De hoop der zaligheid" is in deze context de Opname van de Kerk. De hoop der zaligheid is de zekerheid dat als we sterven, voordat Christus terugkeert, de afwezigheid van het lichaam gelijk is aan aanwezig zijn bij de Heer (2 Kor. 5:8) in ziel en geest. Dan zal de Heer ons bij de Opname, in ziel en geest, met Hem meebrengen (1 Thess. 4:14). Op dat moment zullen we verheerlijkte lichamen ontvangen, en onze lichamen zullen eerst worden opgewekt (verzen 15-16), om voor altijd verenigd te zijn met onze ziel en geest. De hoop der zaligheid is ook de zekerheid dat als we leven wanneer Hij terugkeert, we verheerlijkte lichamen zullen ontvangen en van deze aarde zullen worden weggevoerd om de Heer in de lucht te ontmoeten om voor altijd bij Hem te zijn (vers 17).

De helm van de hoop der zaligheid is wat ons hoofd beschermt tegen aanvallen op ons denken. En er zijn, in de geestelijke strijd, aanvallen tegen de Gezegende Hoop (Titus 2:13), onze "hoop der zaligheid" en bevrijding van de Verdrukkingperiode. De helm van verlossing gaat over gegrond zijn in de waarheid van Gods Woord, zodat we van dwaling kunnen worden verlost en de waarheid van de Opname, vóór de Verdrukking, kunnen verdedigen.

De helm gaat er ook over dat we altijd de hoop op redding in onze gedachten hebben, dus we beseffen de behoefte van anderen die "geen hoop" hebben (1 Thess. 4:13). Deze helm gaat over het denken aan anderen, resulterend in actie van onze kant: onze hoop delen met de ongelovigen, zodat ze de realiteit van hoop in Christus kunnen vertrouwen.

De aansporing om de borstplaat en de helm aan te doen heeft de vorm van een deelwoord: "aantrekken": het moet elke keer worden herhaald alsof het de eerste keer is. We leven in een wereld van geestelijke duisternis die vijandig staat tegenover geestelijke waarheid. Het is een voortdurende strijd. Er woedt overal om ons heen een strijd om de harten en geesten van mensen, en elke gelovige is een soldaat in die strijd. Daarom moeten we "het borstharnas van

geloof en liefde blijven aandoen; en een helm voor de hoop der zaligheid". Mogen wij toch zorgen voor degenen die achter kunnen blijven, en dat doen met geloof, hoop en liefde.